

mand bosat i Horsens, der var blevet gift – tydeligvis ret nylig – med en jugoslavisk kvinde. De havde fået et barn, og så var konen blevet udvist, fordi hun altså ikke havde ret til at opholde sig i Danmark, og så blev manden boende. Det blev anført som et eksempel på det ulykkelige, at man splitter familier.

Jeg vil gerne stille fru Elsebeth Gerner Nielsen et spørgsmål. Var det ikke meget rimeligt, at man sagde til den mand: Hvorfor splitter du din familie, hvorfor følger du ikke med din familie til det land, I begge to kommer fra, og hvor I har jeres rødder? Det er den eneste naturlige konsekvens. Og når han ikke gør det, kan fru Elsebeth Gerner Nielsen så fortænke os andre i, at vi aner visse hensigter med hans ophold her, som overhovedet ikke har med respekt og familien at gøre?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Der er nogle ting i det, som fru Elsebeth Gerner Nielsen lægger vægt på i sin tale, som jeg må konstatere at vi er fuldstændig uenige om. Det er i opfattelsen af, hvordan det her skal forstås og alle de positive intentioner, der er i lovforslaget.

Fru Elsebeth Gerner Nielsen siger, at det her handler om, at nogle skal leve på en bestemt måde, og spørger om, hvad regeringen mener, når den siger mere frihed og frit valg. Jamen det er jo lige præcis det, vi gør i det her lovforslag, for vi giver noget mere frihed til, at de unge selv kan bestemme, hvordan de vil leve deres liv. Vi forebygger jo med dette forslag, og vi hjælper i øvrigt nogle, der tidligere har været glemt under 24-års-reglen.

Når man så spørger om, hvad regeringen mener med mere frit valg og frihed, er det jo indlysende, at de unge mennesker også skal have frihed og frit valg til bl.a. selv at vælge, hvem de vil leve deres liv med. Det har en stor part jo ikke lige i øjeblikket, fordi det er under tvang eller arrangeret.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Elsebeth Gerner Nielsen til sidst: Hvor er fru Elsebeth Gerner Niensens store hjerte for den allersvageste part her, nemlig den, der bliver tvunget ind i et forhold?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er en enkelt detalje i fru Elsebeth Gerner Niensens argumentation under denne her debat, hvor fru Elsebeth Gerner Nielsen har hæftet sig meget ved bemærkningerne til lovforslaget. Når de ikke er skrevet ind i lovtæksten, er det vel i virkeligheden, fordi de først og fremmest er at opfatte som en vejledning til udlændingemyndighederne om, hvilke redskaber de kan bruge til at åbne den mulighed, at der kan dispenseres, fordi de unge kan godtgøre, at der er tale om et frivilligt ægteskab.

Der hæftede fru Elsebeth Gerner Nielsen sig ved det der om samleven før ægteskabet og spørgsmålet om, hvem der havde betalt brylluppet. Her synes jeg nok, at tingene bliver vendt noget på hovedet; for der er jo ikke tale om, at vi sidder her som lovgivere og siger, at folk, der ikke har samlevet før brylluppet, ikke har indgået forbindelsen frivilligt. Det samme gælder, hvis de ikke selv har finansieret brylluppet.

Det, man siger, er, at når mistanken er der, og den er der meget stærkt, når et ungt par fra Mellemøsten, f.eks. fætter og kusine, vil gifte sig, kan man i hvert fald sige, at hvis de har samlevet før ægteskabet eller selv har betalt brylluppet, er der i det tilfælde en ganske rimelig chance for, at det faktisk er frivilligt indgået. Lad være at vende tingene på hovedet.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg synes, det er fuldstændig usmageligt, må jeg sige, overhovedet at beskæftige sig med sådan noget som samliv i en lovgivning. Jeg synes, det hører til privatlivet. Jeg synes, hverken det skal stå i lovtæksten eller i bemærkningerne. Det er det, der er forskellen på ordføreren fra Dansk Folkeparti og mig.

Så siger ordføreren, at det, at man har haft sex før ægteskabet, kan være et udtryk for, at ægteskabet er indgået frivilligt. Jeg kan nævne masser af eksempler på ægteskaber, der netop er indgået, fordi pigen blev gravid, og det tror jeg såmænd også hr. Langballe kan finde eksempler på. Der er ægteskaber, der netop er blevet indgået under tvang, fordi der var samliv inden ægteskabet. Nu kommer jeg til at lyde, som om jeg er meget kysk, men jeg synes faktisk, at det er ret usmageligt, at vi skal beskæftige os med sådan noget her i Folketinget.

Til det med at splitte sin familie, som hr. Søren Krarup var inde på: Den mand i Horsens har